

Szele Zoltán: Kísérleti filmek 1.

Sokan óva intettek attól, hogy kísérleti filmek nézésére adjam a fejem, de én nem hallgattam senkire, és belevettem magam a szekció alkotásainak megtekintésébe. Jól tettem.

Igazán változatos utazáson estem át, és itt nem csak arra gondolok, hogy a világ majd minden tájára eljutottam a filmek által, hanem arra is, hogy kifejezetten változatos volt a program. Leegyszerűsítve, volt vicces, volt megható, volt megterhelő és volt szimplán csak igazán ötletes darab. Mivel a változatosság gyönyörködtet, kaján vigyorral léptem ki a kamarateremből, miután felkapcsolták a lámpákat.

Első állomás: Brazília – Amir Admoni: Timing / Időzítés

A brazil rövidfilm az idővel játszik el sajátos módon, miközben a rendező ugyancsak sajátos módon mesél egy fiatalemberről, aki a vasútállomás órájának foglya lesz. Metaforikus alaphelyzet, szépen fényképezett és az animációs technikát is ötletesen kihasználó alkotás az Időzítés, éppen megfelelő (kifejezetten erős) nyitófilm ehhez a szekcióhoz.

Második állomás: Ausztria – Michael Rittmannsberger: Sister / Húgom

Mindenféle formanyelvi vagy más elemzés helyett talán elég annyit írni, hogy a film félelmetesen (tényleg) jól ragadja meg a "veszteség" fogalmát, s addig a hat percig, amíg tartott, szinte levegőt sem vettem. Legutoljára ennyire Lars Von Trier Antikrisztusának kezdőjelenete ragadott meg, ami önmagában, kisfilmként is megállta volna a helyét.

Harmadik állomás: USA – Alla Kovgan: New London Calling

Ez egy könnyedebb film volt a Húgom okozta sokk után: arról szól, hogy a gyermekek hogyan alakítják ki saját kis világukat, szokásaikat az utcán való játék közben. A vidám, pörgős kisfilm azért hagy maga után némi keserű szájízt is: manapság, amikor már egy alsós diáknak is van saját Facebook profilja, s a közösségi élet egy (kinél kisebb, kinél nagyobb) része az online univerzumban játszódik le, ilyen és ehhez hasonló jeleneteknek egyre ritkábban lehetünk tanúi az utcákon...

Negyedik állomás: Magyarország – Gutema Dávid: Hangos felületek

A film pontosan azt adja, amit a cím ígér, sem többet, sem kevesebbet, viszont négy percben ez is egy kifejezetten érdekes élmény, és külön öröme ad okot, hogy mindez magyar rendezőnek köszönhető.

Ötödik állomás: Magyarország – Igor and Ivan Buharov: Kormányeltörésben

A szekció leghosszabb, legmegterhelőbb, de ezzel egyenesen arányosan talán legösszetettebb filmje. Az alkotók egy verset álmodtak vászonra, dialógok nélkül, fekete-fehérben forgatva, és valószínűleg hosszú órákig lehetne beszélgetni, vagy akár egy egész könyvön keresztül tanulmányozni a *Kormányeltörésben*-t.

Hatodik állomás: UK – Andrew Kötting: Sea Swallow'd /Elnyelte a tenger

Érzések, csapongva, fejezetekbe szedve, látszólag összecsapva, mégis tökéletes rendszerbe helyezve. Bizonyos részleteiben felkavaró, sokszor morbid humorú, ugyanakkor minden egyes részben felismerhetünk legalább egy, de inkább több érzést, amit magunk is átéltünk.

Hetedik állomás: Spanyolország – Angel Aldarondo: Ondar Ahoak / A homok szájai

Igazán érdekes vizuális megjelenítésű kisfilm, amibe a rendező valószínűleg rengeteg mindent belezsúfolt a saját életéből, s még azt is megtudhatjuk, hogy miként lehet megállapítani pontosan egy tonhal életkorát. Elvégre ki tudja, mikor lesz szükségünk egy ilyen információra...

Nyolcadik Állomás: Tajvan – Dai Yi MIng Zhi De Shi Wu / A névtelen

Az ázsiaiak mindig is erősek voltak abban, hogy igazi audiovizuális élményt nyújtsanak a nézőnek. A tajvani rendező filmjében embert, illetve emberi részeket csak részben láthatunk, minden a látott, illetve hallott dolgok közötti összefüggésre van kihegyezve, meglehetősen tökéletesen.

Kilencedik állomás: Spanyolország – Kote Camacho: La Gran Carrera / A nagy futam

Egyértelmű közönség kedvenc kisfilm, aminek legnagyobb ereje abban rejlik, hogy akasztófahumora (szó szerint) tökéletesen működik, s miközben nevet az ember, talán észre sem veszi, mekkora kritikát fogalmaz meg az emberi reakciókról a rendező.

